

תת"ע 9667/11/21 - דובב גבאי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9667-11-21 מדינת ישראל נ' דובב גבאי
תיק חיצוני: 10500700066

מספר בקשה: 1

בפני
מבקש
נגד
משיבה

דובב גבאי ע"י ב"כ עו"ד ג'בארין באסל

מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד אולגה שץ-אברבך

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.12.2021.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה ובתמונה שצורפה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישורי המסירה בתיק בית המשפט (כפי שצורפו לכתב האישום בתיק) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל**). בענייננו, המבקש לא בירר את נסיבות מסירת הדו"ח, ואף לא פנה לסניף הדואר לבירור טענתו, ולפיכך, יש לראותו כמי שקיבל את ההזמנה לדין.

"משמעות קבלת עמדת המבקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיכה ראייתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו." (רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)).

בהקשר זה אוסיף, כי גם אם אישור המסירה חסר בפרטים, נפסק, כי אין בעניין זה כשלעצמו כדי לסתור את חזקת המסירה, וחסרים אלה לא מפריכים כשלעצמם את חזקת המסירה. וראו רע"פ 5008/21 **שמעון ביטון נ' מדינת ישראל** (נבו 30.08.2021) פסקה 8; רע"פ 6942/20 **בשורה ג'ראסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.11.2020); רע"פ 5356/20 **יאסר טחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.08.2020); רע"פ 1581/20 **מהנד**

עמוד 1

אבו חמיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.03.2020); רע"פ 6153/20 **אריאל טורג'מן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.09.2020); רע"פ 7382/20 **ניסים אקוקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.11.2020); וכן עפ"ת (מחוזי חיפה) 33651-10-21 **נחמיאס נ' מדינת ישראל**, 24.1.22; וכן עפ"ת (מחוזי חיפה) 10086,10054-11-21 **גאווי נ' מדינת ישראל**, 29.11.21, פסקה 9; עפ"ת (מחוזי חיפה) 61703-08-20 **זעורה נ' מדינת ישראל**, 16.9.20; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 20349,23742,23730-11-20 **חגית פור נ' מדינת ישראל**, 7.12.20.

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו (עפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 **מאהר נ' מדינת ישראל**, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל**; ועפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל**).

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו טענות הגנה טובות, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ומעיון בתמונה שצורפה לדו"ח לא עולה כי "יכולים לראות בבירור כי המבקש לא היה מחזיק בטלפון נייד בידו" כפי שנטען בבקשה (בסעיף 8), ולמעשה נראה ההיפך; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

גם העונש שהושת על המבקש (כפל הקנס) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין. משהגיש המבקש בקשה להישפט, בית המשפט אינו כבול לסכום הקנס המקורי; ומשנחשף בית השפט לעברו התעבורתי של המבקש, ובנסיבות בהן מדובר במי שבעברו 4 הרשעות דומות, אחרונה מאפריל 2021,

אין לומר כי בנסיבות העניין, העונש שהושת על המבקש חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

